

Súd: Okresný súd Žilina
Spisová značka: 46C/73/2025
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6125335953
Dátum vydania rozhodnutia: 24. 11. 2025
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Mgr. Michaela Priesolová
ECLI: ECLI:SK:OSZA:2025:6125335953.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

46C/73/2025

Okresný súd Žilina, v konaní pred sudkyňou JUDr. Mgr. Michaelou Priesolovou, v právnej veci žalobcu: Náhradné vozidlo, s.r.o., IČO: 50 496 166, so sídlom Tolstého 1201/20, 010 01 Žilina, právne zastúpený: Advokátskou kanceláriou ADVOKÁTI Müller & Dikoš, s.r.o., IČO: 36864455, so sídlom Tolstého 1201/20, 010 01 Žilina, proti žalovanému: KOOPERATIVA poisťovňa, a.s., Vienna Insurance Group, so sídlom Štefanovičova 4, 816 23 Bratislava, IČO: 00 585 441, o zaplatenie 1.855,11 Eur s príslušenstvom, taktó

rozhodol:

46C/73/2025

I. Žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi sumu 1.855,11 Eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 9,25 % ročne zo sumy 1.855,11 Eur od 26.6.2024 do zaplatenia, a to do troch dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

II. Žalobcovi priznáva proti žalovanému nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %.

odôvodnenie:

46C/73/2025

1. Žalobou postúpenou z Okresného súdu Banská Bystrica tunajšiemu súdu dňa 25.6.2025 sa žalobca domáhal voči žalovanému zaplatenia sumy 1.855,11 Eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 9,25 % ročne z uvedenej sumy od 26.6.2025 až do zaplatenia a nahradiť trovy konania.

2. Žalobca žalobu skutkovo odôvodnil tým, dňa 06.02.2024 došlo pri Žiline k dopravnej nehode, pri ktorej bola spôsobená škoda na motorovom vozidle, ktorého držiteľom v čase dopravnej nehody bol A. B., nar. X.X.XXXX, bytom C. XX, XXXX D. (ďalej len „poškodený“). K vzniku škody došlo prevádzkou motorového vozidla povinne zmluvne poisteného u žalovaného. Poškodený nechal poškodené motorové vozidlo za účelom vykonania jeho opravy odviezť do autoservisu, na čo bezprostredne nadväzovalo uzavretie Zmluvy o nájme dopravného prostriedku č. 169/2024 zo dňa 06.02.2024, na základe ktorej prenajal žalobca poškodenému náhradné motorové vozidlo. Nájom náhradného vozidla trval od 6.2.2024 do 12.3.2024 po dobu zotrvania poškodeného vozidla v autoservise, až do objektívnej a reálnej možnosti vyzdvihnúť si opravené motorové vozidlo z autoservisu po doručení krycieho listu poisťovňou, po ktorú

nemohol poškodený s motorovým vozidlom nijakým spôsobom pre vznik škody na ňom disponovať. Po dobu trvania nájmu nemal poškodený k dispozícii iné motorové vozidlo a nájom náhradného motorového vozidla bol pre neho nevyhnutný. Po ukončení doby trvania nájmu náhradného vozidla vystavil žalobca poškodenému faktúru č. 2962024 splatnú dňa 27.03.2024 na sumu 4405,86 EUR s DPH za 36 dní, t.j. dobu užívania náhradného vozidla. Vo fakturovanej sume bol zahrnutý aj jednorazový poplatok za pristavenie a prevzatie náhradného vozidla. Fakturovaná suma predstavovala náklady na nájom náhradného vozidla, za ktorých náhradu nesie zodpovednosť poistenec žalovaného. Poškodený odplatne postúpil svoju budúcu pohľadávku voči žalovanému titulom jeho nároku na náhradu účelne vynaložených nákladov na nájom náhradného vozidla na žalobcu. Započítaním pohľadávky poškodeného na zaplatenie odplaty za postúpenie pohľadávky s pohľadávkou žalobcu voči poškodenému vyplývajúcou z vyššie uvedenej faktúry v zmysle bodu 5. Zmluvy o postúpení pohľadávky zo dňa 12.03.2024 vznikla voči žalovanému pohľadávka vo výške 4405,86 EUR s DPH, ktorej postúpenie poškodený oznámil žalovanému. Žalobca vyzval žalovaného na náhradu nákladov účelne vynaložených na nájom náhradného vozidla, ktorá pohľadávka mu bola postúpená poškodeným. Žalovaný dňa 12.06.2024 poskytol žalobcovi poistné plnenie vo výške 2550,75 EUR. Žalovaný postupoval v rozpore so svojimi zákonnými povinnosťami a poistné plnenie krátil nedôvodne a na základe svojvoľných výpočtov. Vzhľadom k tomu, že žalovaný neposkytol žalobcovi poistné plnenie v rozsahu zodpovedajúcom pohľadávke žalobcu titulom náhrady škody vo forme účelne vynaložených nákladov na náhradné vozidlo používané poškodeným po dobu nemožnosti užívania poškodeného motorového vozidla v dôsledku škodovej udalosti zapríčinennej poistencom žalovaného, je žalobca aktívne vecne legitimovaný na podanie tohto návrhu na vydanie platobného rozkazu na zaplatenie dlžnej sumy predstavujúcej rozdiel medzi nákladmi na nájom náhradného vozidla vyplývajúcimi z vyššie uvedenej faktúry a poskytnutým poistným plnením zo strany žalovaného. S poukazom na vyššie uvedené sa žalovaný dostal do omeškania s poskytnutím poistného plnenia žalobcovi ako postupníkovi v celosti, ktoré bol povinný poskytnúť žalobcovi najneskôr do 25.06.2024 podľa ust. § 11 ods. 7 zákona o PZP. Žalovaný skončil šetrenie poistnej udalosti dňa 10.06.2024 podľa oznámenia o poskytnutí poistného plnenia. Žalobca sa vzhľadom na vyššie uvedené týmto návrhom domáha uloženia povinnosti žalovanému na zaplatenie istiny vo výške 1855,11 EUR spolu s úrokom z omeškania vo výške 9,25 % ročne od 26.06.2024 do zaplatenia v súlade s ust. § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka v spojení s ust. § 3 nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z. z.. V závere poukázal na rozsiahlu rozhodovaciu prax súdov vyšších inštancií v obdobných veciach, a to k otázke vecnej legitímácie, postúpenie pohľadávky, výške nájomného a úrokom z omeškania.

3. Po vydaní platobného rozkazu v rámci upomínacieho konania (sp.zn. 7Up/868/2025 zo dňa 3.7.2025, žalovaný podal odpor proti platobnému rozkazu (č.l. 20), v ktorom uviedol, že žalobu považuje za nedôvodnú. Vo vyjadrení potvrdil, že dňa 6.2.2024 došlo pri Žiline ku škodovej udalosti, pri ktorej bola spôsobená škoda na motorovom vozidle poškodeného EČV: W71749F. Predmetná škodová udalosť bola spôsobená motorovým vozidlom, na ktoré bola v čase škodovej udalosti uzatvorená u žalovaného poistná zmluva, predmetom ktorej bolo povinné zmluvné poistenie zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla. Poškodený si dal opraviť poškodené motorové vozidlo v zmluvnom autoservise MD-Bavaria Žilina, s.r.o., so sídlom Bytčická 82, 010 01 Žilina (ďalej iba „autoservis“). Predmetný servis je zmluvným servisom žalovaného. Za opravu poškodeného motorového vozidla bola zo strany autoservisu vystavená faktúra č. 31240699 zo dňa 28.2.2024, ktorú žalovaný v prílohe súdu predkladá. Z uvedenej faktúry vyplýva aj dátum dodania služby (t. i. ukončenia opravy poškodeného motorového vozidla), a to deň 28.2.2024. Z uvedených zákonných ustanovení vyplýva, že pokiaľ by servis vystavil faktúru ešte pred ukončením opravy, muselo by z takto vystavenej faktúry byť zrejmé, že sa jedná iba o zálohovú faktúru, čo z predloženej Faktúry č. 31240688 žiadnym spôsobom nevyplývalo, naopak, je tam jasne uvedený dátum dodania služby, t. j. ukončenia opravy vozidla poškodeného. Poškodený uzatvoril so žalobcom ako prenajímateľom náhradného vozidla Zmluvu o nájme č.169/24 zo dňa 6.2.2024 na vopred stanovené obdobie odo dňa 6.2.2024 do 12.3.2024. Touto zmluvou si poškodený prenajal od žalobcu náhradné vozidlo za sumu 121,00 EUR na deň s poplatkom za pristavenie a odobratie vozidla vo výške 50,00 EUR. Žalovaný má za to, že je neobvyklé, aby si poškodený prenajal vozidlo na vopred určené obdobie, nakoľko pri uzatvorení zmluvy o nájme náhradného vozidla nemohol mať vedomosť o tom, kedy bude jeho poškodené motorové vozidlo opravené. Žalobca vystavil poškodenému (v zmysle vyššie uvedenej zmluvy) faktúru č. 02962024 dňa 12.3.2024 za prenájom motorového vozidla v sume 4405,86 Eur s DPH. Následne poškodený Zmluvou o postúpení pohľadávky zo dňa 12.3.2024 postúpil pohľadávku vo výške 4405,86 Eur na žalobcu.

Žalovaný listom zo dňa 10.6.2024 oznámil poškodenému, že dňa 10.6.2024 ukončil šetrenie poisťnej udalosti Na účet žalobcu uhradil žalovaný poisťné plnenie v sume 2550,75 EUR, predstavujúce rozdiel medzi faktúrou za prenájom náhradného vozidla v sume 4405,86 EUR a neprimeranými nákladmi za náhradné vozidlo v sume 1855,11 EUR. Plnenie žalovaného zodpovedalo času skutočnej opravy vozidla, t.j. času, kedy bol nájom vozidla účelný a nevyhnutný. Likvidátor priznal nájom náhradného vozidla v trvaní 23 dní, t.j. za obdobie od 6.2.2024 do dňa 28.2.2024, teda do dňa kedy bola skutočne ukončená oprava poškodeného vozidla. V nadväznosti na vyššie opísaný skutkový stav žalovaný uvádza, že problematiku povinného zmluvného poistenia zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla upravuje zákon č. 381/2001 Z.z. o povinnom zmluvnom poistení zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej iba „zákon č. 381/2001 Z. z.“). Z povinného zmluvného poistenia zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla má poistený právo, aby poisťovňa za neho nahradila poškodenému uplatnené a preukázané nároky na náhradu škody špecifikované v ust. § 4 ods. 2 zákona č. 381/2001 Z.z., za ktoré zodpovedná poistený. Žalovaný poukazuje na to, že dôkazy na podporu svojich tvrdení o účelnosti a nevyhnutnosti zapožičania motorového vozidla, ie povinný v konaní predložiť žalobca. Žalovaný má za to, že žalobca nepreukázal účelnosť a nevyhnutnosť zapožičania náhradného motorového vozidla aj za obdobie od 29.2.2024 do 12.3.2024, keďže motorové vozidlo bolo opravené už dňa 28.2.2024. Žalobcom predložená faktúra za prenájom náhradného motorového vozidla nepreukazuje uplatnený nárok a nie je ju možné bez ďalšieho považovať za vyčíslenie skutočnej škody, ktorá má byť krytá povinným zmluvným poistením. Faktúra predstavuje daňový doklad, čo znamená, že sumu uvedenú žalobcom vo faktúre nie je možné stotožňovať so škodou, na ktorej náhradu má nárok voči žalovanému ako poisťovateľovi poškodený resp. v tomto prípade žalobca. Trval na tom, že povinnosťou žalovaného je vyplatiť iba skutočne a účelne vynaložené náklady. Poisťovňa je povinná nahradiť poškodenému náklady za vypožičanie náhradného vozidla za obdobie, počas ktorého nemôže užívať svoje poškodené motorové vozidlo z dôvodu vykonávania opravy - keďže táto bola ukončená dňa 28.2.2024, nie je dôvodným a ani účelným nájom náhradného vozidla za obdobie od 29.2.2024 do 12.3.2024. Náklady vynaložené za prenájom náhradného vozidla po dátume ukončenia opravy, teda po dátume 28.2.2024 nebolo možné považovať za účelný a nutný náklad vynaložený v príčinnej súvislosti so vznikom škody. Pojmovo už nejde o vozidlo náhradné, prenájaté dočasne po dobu, keď z dôvodu poškodenia nie je možné dočasne užívať vlastné vozidlo. Z ustálenej súdnej praxe taktiež vyplýva, že je vylúčené a nevhodné, aby v situácii, keď dôjde k oprave poškodeného motorového vozidla, boli aj naďalej za účelné považované náklady na prenájom náhradného vozidla. Opačný názor by viedol k absurdnému záveru, že poškodený si môže prenajať „náhradné“ motorové vozidlo na akúkoľvek dlhú dobu.

Žalovaný ako poisťovňa nemá žiaden dosah na trvanie opravy vozidla, resp. na dĺžku jeho zotrvania v autoservise. Odovzdaním poškodeného vozidla do autoservisu vzniká právny vzťah medzi poškodeným a autoservisom a na jeho základe vznikajú poškodenému práva, ktorých sa môže domáhať, napríklad právo byť informovaný o priebehu a ukončení opravy. V zmysle ustálenej judikatúry súdov Slovenskej republiky ako aj v zmysle stanoviska Národnej banky Slovenska má poškodený právo na prenájom náhradného vozidla do doby ukončenia jeho opravy. Je nepochybné, že oprava bola ukončená dňa 28.2.2024 a neexistuje dôvod, pre ktorý by mal žalovaný preplácať nájom náhradného vozidla až do dňa 12.3.2024. Žalovaný poukazuje na rozsudok Krajského súdu v Bratislave, sp.zn. 7Cob/34/2023 zo dňa 24.4.2024, ktorým odvolací súd potvrdil rozhodnutie Okresného súdu Bratislava I sp.zn. 31Cb/84/2022. Súd prvej inštancie priznal náhradu za nájom náhradného vozidla do dňa skončenia opravy. S odkazom na iné rozhodnutia žalovaný trval na tom, že je evidentné, že nájom náhradného vozidla po ukončení opravy nie je dôvodný, nie je v príčinnej súvislosti so udalosťou, pri ktorej došlo k vzniku škody, a že poškodený je jediným subjektom, ktorý má možnosť ovplyvniť prevzatie opraveného vozidla z autoservisu. Dôvodné je zapožičanie si náhradného motorového vozidla len po dobu do ukončenia opravy poškodeného motorového vozidla, t. j. v tomto prípade do 28.2.2024, deň, ktorý je uvedený ako deň dodania tovaru/služby na faktúre autoservisu. Nemôže byť na ťarchu žalovaného, že poškodený si prevzal opravené motorové vozidlo neskôr. Motorové vozidlo poškodeného bolo dňa 28.2.2024 opravené a mohol si ho z autoservisu prevziať (opak žalobca nepreukázal). To, že sa poškodený rozhodol čakať do vystavenia krycieho listu zo strany žalovaného, aby nemusel opravu poškodeného motorového vozidla uhradiť z vlastných zdrojov (a následne čakať na jej preplatenie) bolo výlučne rozhodnutie poškodeného, čo taktiež nemôže byť pripísané na ťarchu žalovaného. Z uvedeného vyplýva, že nie je správne tvrdenie žalobcu, že žalovaný si svojvoľne určil dobu trvania nájmu, ale bol to práve žalobca, ktorý si svojvoľne určil dobu trvania nájmu. K argumentu zdržiavania poškodeného motorového vozidla autoservisom do času doručenia krycieho listu žalovaný uvádza, že

toto konanie autoservisu sa prieči zákonu a nemôže byť pripísané na ľarchu žalovaného. V zmysle § 151 s ods. 1 Občianskeho zákonníka, kto je povinný vydať hnutelnú vec, môže ju zadržať, aby zabezpečil svoju splatnú pohľadávku voči tomu, komu je inak povinný vec vydať. Nemožno však zadržiavať vec svojvoľne alebo ľstivo odňatú. V tomto prípade je na základe faktúry vystavenej autoservisom zrejme, že spoločnosť MD- Bavaria Žilina, s.r.o., ktorá ako zmluvný servis žalovaného vykonala opravu poškodeného vozidla, túto ukončila dňa 28.2.2024, ktorý deň je označený ako dátum dodania tovaru a poskytnutia služby a dňom splatnosti je dátum 13.3.2024. Je teda nepochybné, že v čase ukončenia opravy nebola pohľadávka autoservisu splatná, táto sa stala splatnou až neskôr a preto si autoservis nemohol uplatniť zádržné právo postupom podľa § 151s O Z. Iný dôvod zadržania poškodeného motorového vozidla preukázaný nebol a poškodený si mohol prevziať svoje opravené motorové vozidlo kedykoľvek po ukončení opravy. Navyše doručenie krycieho listu zo strany žalovaného nie je zhodné s časom reálneho poskytnutia finančného plnenia zo strany žalovaného a zadržiavanie opraveného vozidla do doručenia krycieho listu preto pre servis neznamená zároveň zabezpečenie reálnej platby od žalovaného. Pokiaľ by si súd osvojil tvrdenie žalobcu v zmysle, že zádržné právo je myslené ako záruka zaplatenia zo strany poisťovne, potom možno dôjsť k absurdnému záveru, že nájom náhradného vozidla je dôvodný až do obdržania platby servisom od žalovaného, s čím, samozrejme, nemožno súhlasiť. Žalovaný zvlášť zdôrazňuje, že autoservis opravujúci poškodené motorové vozidlo je zmluvným servisom poisťovne a neexistovala pochybnosť, že žalovaný bude servisu plniť z poisťnej udalosti. Žalovaný namietá žalobcom požadovanú výšku úrokov z omeškania. Žalobca požaduje úroky odo dňa 26.6.2025, pričom sadzba úroku z omeškania je určená ako základná úroková sadzba ECB zvýšená o 5 percentuálnych bodov a táto sadzba bola ku dňu 26.6.2025 vo výške 7,15 %, žalobca nesprávne určil sadzbu požadovaných úrokov z omeškania.

4. Následne doručil vyjadrenie k odporu žalobca (č.l. 30), v ktorom žiadal o pokračovanie v konaní na miestne príslušnom súde, v obvode ktorého sa stala dopravná nehoda, t.j. Okresnom súde Žilina. K odporu žalovaného uviedol, že tento je nedôvodný a neopodstatnený. Obrana žalovaného uplatnená v odpore nemá oporu v skutkovom, ani právnom stave, a je produkovaná len v úmysle vyhnúť sa a oddialiť plnenie splatnej pohľadávky. Žalovaný opakovane uplatňuje rovnaké prostriedky procesnej obrany vo viacerých súdnych sporoch vedených na rovnakom alebo obdobnom skutkovom základe. Predmetné prostriedky procesnej obrany však možno považovať za neúčinné alebo nedôvodné, čo vedie k záveru o danosti a preukázanosti žalobcom uplatneného nároku, o čom svedčia súdne rozhodnutia okresných i krajských súdov v stovkách skutkovo rovnakých alebo obdobných sporov iniciovaných proti žalovanému a ďalším poisťovniam. 8. Žalovaný v podanom odpore uplatnený nárok žalobcu popiera z dôvodu, že náklady na prenájom náhradného motorového vozidla za obdobie od 29.02.2024 do 12.03.2024 podľa jeho názoru nemožno považovať za účelné vynaložené, nakoľko oprava vozidla poškodeného bola podľa faktúry za opravu ukončená dňa 28.02.2024. Pre posúdenie nutnosti a účelnosti prenájmu náhradného vozidla je podľa nášho názoru rozhodujúce, že v dôsledku škodovej udalosti zavinenej klientom žalovaného nemohol poškodený používať svoje motorové vozidlo a na dobu jeho opravy si musel zapožičať náhradné vozidlo. Zároveň pri posudzovaní nutnosti a účelnosti nákladov vzniknutých z titulu nájmu náhradného vozidla je potrebné vychádzať z celkovej doby, počas ktorej bolo vozidlo poškodeného z dôvodu jeho opravy v autoservise, a tiež zo skúmania reálnej možnosti poškodeného užívať svoje motorové vozidlo. Poškodený prišiel o možnosť využívať svoje vlastné motorové vozidlo nie vlastným zavinením, ale zavinením klienta žalovaného. Náhradné motorové vozidlo využíval poškodený na ten istý účel ako svoje vlastné vozidlo, nie je preto možné od poškodeného spravodlivo požadovať, aby pre protiprávne konanie inej osoby bol obmedzený v užívaní svojho vlastníctva a aby upustil od svojho zaužívaného spôsobu fungovania. Žalovaný vôbec neberie do úvahy reálnu dobu, počas ktorej bol poškodený v dôsledku ním nezavineného konania vylúčený z užívania svojho vozidla. Predmetné krátenie poisťného plnenia odôvodnené vlastným určením doby trvania nájmu predstavuje z nášho pohľadu neoprávnené a svojvoľné konanie žalovaného, pričom máme za to, že takýto postup nemožno akceptovať. Žalovaný spolu s odporom predložil faktúru vystavenú autoservisom MD-Bavaria Žilina s. r. o. zo dňa 28.02.2024. Z predloženej faktúry za opravu vozidla síce vyplýva dátum dodania tovaru alebo služby dňa 28.02.2024, avšak vzhľadom na odplatný charakter tohto záväzkového vzťahu je oprava v širšom slova zmysle ukončená až poskytnutím plnenia druhej zmluvnej strany, v danom prípade z titulu náhrady škody žalovaným. Dĺžka prenájmu náhradného vozidla v predmetnej veci tak bola v priamej úmere s promptnosťou šetrenia poisťnej udalosti a vydaním krycieho listu zo strany žalovaného. Až poskytnutím peňažného plnenia, ktoré zo sféry vplyvu poisťovne prejde do sféry vplyvu poškodeného, resp. autoservisu je škoda na poškodenom vozidle reparovaná, pretože samotným vystavením faktúry za opravu poškodeného vozidla poškodený ešte nemá okamžitú možnosť

prevziať si svoje vozidlo a vrátiť tak náhradné vozidlo. Poškodený si mohol svoje opravované vozidlo vyzdvihnúť až po doručení krycieho listu zo strany žalovaného, resp. po úhrade poistného plnenia žalovaným, v závislosti od toho, ktorá z týchto skutočností nastane skôr. Predmetný krycí list slúži ako náhrada za úhradu faktúry za opravu poškodeného motorového vozidla. Autoservis mal až po doručení predmetného krycieho listu istotu, že mu bude poskytnutá úhrada za opravu od žalovaného, a preto okamžite po doručení krycieho listu dňa 11.03.2024 bol poškodený informovaný o možnosti prevzatia opraveného vozidla, a toto si vyzdvihol najbližší pracovný deň, t. j. 12.03.2024. V zmysle predloženého Čestného prehlásenia poškodeného je zrejme, že objektívne si poškodený mohol prevziať svoje opravené vozidlo až nasledujúci pracovný deň, t. j. 12.03.2024, kedy si opravené vozidlo prevzal a náhradné vozidlo vrátil. Taktiež nie je možné spravodlivo požadovať, aby poškodený mal pracovné a osobné povinnosti zariadené tak, aby v momentne doručenia krycieho listu mohol opravené vozidlo prevziať a náhradné vozidlo vrátiť. Poškodený užíval náhradné motorové vozidlo do dňa 12.03.2024, kedy mu bolo umožnené opätovne užívať jeho opravené motorové vozidlo a kedy bolo z objektívneho hľadiska možné toto zo strany poškodeného prevziať. Predmetný pracovný deň pritom nasledoval po dni vystavenia krycieho listu zo strany poisťovne, ktorý by mal byť súčasne považovaný za deň, s ktorým bol spojený začiatok plynutia lehoty na prevzatie opraveného motorového vozidla, a teda deň 12.03.2024 bol v tomto prípade dňom, do ktorého oprávnené poškodený užíval náhradné vozidlo v súvislosti s opravou jeho motorového vozidla poškodeného v dôsledku konania poistenca žalovanej a nemožnosťou jeho užívania po dobu jeho zotrvania v autoservise. Uvedené je v súlade s ust. § 122 Občianskeho zákonníka, v zmysle ktorého lehota určená podľa dní sa začína dňom, ktorý nasleduje po udalosti, ktorá je rozhodujúca pre jej začiatok. Žalovaný vôbec neberie do úvahy reálnu dobu, počas ktorej bol poškodený v dôsledku ním nezavineného konania vylúčený z užívania svojho vozidla. Predmetné krátenie poistného plnenia odôvodnené vlastným určením doby trvania nájmu predstavuje z nášho pohľadu neoprávnené a svojvoľné konanie žalovaného. Žalovaný nijako nepreukázal, že momentom vystavenia faktúry za opravu zo strany servisu si mohol poškodený vozidlo prevziať a užívať ho a nájom náhradného motorového vozidla mohol byť v deň vystavenia faktúry ukončený. Preto je potrebné považovať za účelnú dobu nájmu náhradného vozidla od momentu kedy bolo vozidlo prijaté do opravy až do momentu jeho vydania poškodenému, a to za predpokladu, že dobu nájmu úmyselne alebo z nedbanlivosti poškodený nepredlžil svojim úmyselným konaním alebo nedbanlivosťou. Žalobca poukázal na rozsiahle rozhodnutia súdov vyšších inštancií a Ústavného súdu SR v obdobných veciach. K námietkam žalovaného prezentovaným k otázke nevyhnutnosti a účelnosti nákladov na prenájom náhradného vozidla je potrebné uviesť, že dôvod užívania náhradného vozidla odpadá ku dňu vydania opraveného vozidla poškodenému, pretože k predmetnému dňu sa opravené vozidlo dostáva do dispozície poškodeného, čo zodpovedá aj právnomu názoru vyslovenému v náleze Ústavného súdu Slovenskej republiky zo dňa 16.02.2023, sp. zn. III. ÚS 602/2022-34. Ústavný súd Slovenskej republiky vo vzťahu k dôvodnosti a účelnosti trvania nájmu náhradného vozidla vo vyššie uvedenom náleze vyslovil stotožňujúci sa názor s názorom odvolacieho súdu, v zmysle ktorého v prípade čiastočnej škody účelnosť nákladov spojených s užívaním náhradného vozidla zaniká momentom, keď došlo k ukončeniu opravy havarovaného vozidla, de facto vtedy, keď sa opravené vozidlo dostane do dispozičnej sféry poškodeného na ďalšie používanie. Súčasne Ústavný súd Slovenskej republiky definoval, že účelom náhradného motorového vozidla je eliminovať škodlivý následok spôsobenej dopravnej nehody, ktorý zasahuje do bežného života poškodeného, až do momentu, keď môže opätovne užívať svoje vlastné motorové vozidlo. V týchto prípadoch výška škody nekorešponduje iba rozsahu zničeného vozidla, ale aj primeraným nákladom, ktoré poškodený vynaložil s cieľom eliminovať škodový následok. Vzhľadom na uvedené je nutné konštatovať, že nepriznaním uplatneného nároku žalobcovi tak, ako navrhuje a odôvodňuje žalovaná, by predstavovalo porušenie zásady „neminem laedere“ – nikoho nepoškodzovať, na zachovanie ktorej žalobca apeluje. V danej veci je preto relevantné, že poškodené vozidlo sa po celé obdobie v čase od 06.02.2024 do 12.03.2024, t. j. 36 dní, nachádzalo v autoservise, čo vyplýva z predložených dôkazov, pričom prenájom náhradného vozidla v tomto období bol pre poškodeného nevyhnutným dôsledkom škodovej udalosti, ktorú nezapríčinil a nemohol predvídať vznik nákladov spojených s touto škodovou udalosťou, na ktorých pokrytie bol oprávnený a nútený použiť až plnenie poskytnuté zo strany žalovaného. Nutnosť a účelnosť vynaloženia finančných prostriedkov na nájom za dobu opravy vyplýva práve zo skutočnosti, že tieto by nevznikli, keby poškodený mohol používať svoje vlastné vozidlo. V dôsledku škodovej udalosti bol poškodený vylúčený z možnosti používať svoje vlastné motorové vozidlo a tento stav rovnocenne riešil nájmom náhradného vozidla počas obdobia, keď vozidlo bolo v oprave. Poškodený si v príčinnej súvislosti s poistnou udalosťou zapožičal náhradné motorové vozidlo a žalobca dostatočne vysvetlil a preukázal účelnosť požičania náhradného motorového vozidla za obdobie, za ktoré sa žalobca domáha nároku na náhradu škody. Argumentácia

žalovanej poisťovne je okrem iného založená na popieraní a opomínaní postavenia žalovanej – poisťovne ako subjektu povinného voči poškodenému, keď sa po nahlásení poistnej udalosti partnerom pre poškodeného na náhradu škody stáva poisťovňa, v ktorej má vinník dopravnej nehody uzavreté povinné zmluvné poistenie vozidla a táto má v zmysle zákona č. 381/2001 Z. z. o povinnom zmluvnom poistení zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla o zmene a doplnení niektorých zákonov povinnosť uhradiť preukázané nároky na náhradu škody. Uzatvorením povinného zmluvného poistenia je zodpovednosť za finančné vyrovnanie vzniknutej škody prenesená z poisteného na zvolenú poisťovňu. Vzhľadom na charakter povinného zmluvného poistenia je iracionálna požiadavka na poškodeného, aby znášal náklady spojené so škodovou udalosťou, ktorú si nezapríčinil, z vlastných zdrojov. Vzhľadom na povinnosť poisťovne zaplatiť náklady na opravu motorového vozidla je absolútne nedôvodné žiadať, aby poškodený tieto hradil z vlastných zdrojov a čakal na ich refundáciu. Poisťovňa predsa už prijala plnenie od poistenca vo forme poistného a je zaviazaná za neho plniť poškodenému. K neoprávnenému zadržaniu vozidla žalobca uviedol, že vydanie opraveného vozidla až doručením krycieho listu zo strany poisťovne musí predstavovať dohodu medzi autoservisom a poisťovňou, inak by vydanie krycieho listu nemalo opodstatnenie. Zo strany autoservisu tak nejde o uplatnenie zádržného práva, ako usudzoval súd prvej inštancie, ktoré vyhodnotil ako neoprávnené, a to dokonca s dopadom na príčinnú súvislosť medzi uplatneným nárokom na náhradu škody a konaním poistenca žalovanej. Je potrebné si uvedomiť, že vozidlo poškodeného by neskončilo v autorizovanom autoservise, nebyť konania poistenca žalovanej a inštrukcií poisťovne. Autorizovaný servis neinformuje poškodeného o tom, že bola vystavená faktúra za opravu jeho motorového vozidla, túto zasiela rovno poisťovni a opravené motorové vozidlo vydáva poškodenému doručením krycieho listu od poisťovne, kedy sa reálne dostáva opravené motorové vozidlo do dispozičnej sféry poškodeného a odpadá potreba a účel užívania náhradného motorového vozidla. Nie je relevantné náhradu za predmetnú škodu nepriznať za obdobie, počas ktorého sa vozidlo poškodeného preukázateľne nachádza v autoservise, a ktorého dĺžku nijako nezapríčinil alebo neovplyvnil poškodený, a to nasledujúce po dátume vykonania opravy odvodenom z faktúry predstavujúcej výzvu na zaplatenie (účtovný doklad). Je to totiž práve poškodený, ktorý bol proti svojej vôli vylúčený z možnosti užívania vlastného motorového vozidla a ktorému je objektívne, resp. mimo jeho vplyvu, umožnené opravené vozidlo užívať až na základe jeho vydania autoservisom po doručení krycieho listu poisťovňou. K námietkam voči uplatnenému úroku z omeškania žalobca poukázal na rozhodnutia Ústavného súdu SR sa aj Najvyšší súd SR odklonil od doterajšej rozhodovacej praxe. Poukazujeme napr. na Uznesenie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 3Obdo/27/2021 zo dňa 23.02.2022 alebo Uznesenie sp. zn. 1Cdo/225/2021 zo dňa 27.04.2022. Vzhľadom k tomu je žalobca toho názoru, že z dôvodu svojvoľného a nedôvodného krátenia poistného plnenia zo strany žalovaného mu nesporne vznikol nárok na uplatnený úrok z omeškania v zmysle ust. § 11 ods. 8 zákona č. 381/2001 Z. z.

5. Žalovaný sa k vyjadreniu žalobcu vyjadril dňa 9.9.2025 (č.l. 58), v ktorom namietal argumentáciu žalobcu. Mal za to, že forma, akou žalobca uzatvára nájomné zmluvy na prenájom náhradného vozidla nie je v súlade so zákonom. Prejav vôle vyjadrený v zmluve má byť zrozumiteľný, jasný a určitý. Pokiaľ žalobca uzatvára s nájomcami nájomnú zmluvu tak, že pri jej uzatvorení nie je známa, ani žiadnym spôsobom určiteľná doba nájmu, táto zmluva nie je dostatočne určitá a ako taká je neplatná. Priznanie žalobcu, že zmluvu uzatvára bez udania dĺžky doby nájmu, ani bez spôsobu jej určenia, potvrdzuje, že žalobca ako nájomca nekoná v súlade so zákonom už v takej základnej veci ako je platné uzatvorenie nájomnej zmluvy s nájomcom vozidla. Dôvody žalobcu uvádzané vo vyjadrení nemožno považovať za prijateľné a relevantné. Vzhľadom na uvedené má žalovaný za to, že konanie žalobcu je od počiatku účelové v snahe získať čo najväčší majetkový prospech od žalovaného. Žalovaný je presvedčený, že pokiaľ by poškodený, t.j. nájomca vozidla neočakával preplatenie nákladov spojených s nájmom náhradného vozidla od žalovaného, pristupoval by k uzatvoreniu nájomnej zmluvy omnoho obozretnejšie a od prenajímateľa by žiadal, aby nájomná zmluva bola určitá, jasná a zrozumiteľná. Žalovaný považuje konanie žalobcu za zákon obchádzajúce a preukazujúce snahu o čo najvyšší zisk na úkor žalovaného bez právneho dôvodu. Sám žalobca v podaní uvádza, že „doba nájmného pomeru môže byť dohovorovaná nielen uvedením určitého časového obdobia jeho trvania, ale i tak, že dobu trvania nájmného pomeru možno viazať na konkrétnym dátumom neurčiteľnú, avšak objektívne zistiteľnú skutočnosť...“ Žalovaný podotýka, že žalobca takto formulovanú zmluvu nemá. Žalobca naopak obchádza zákon tak, že uzatvorenú zmluvu následne dopĺňa so spätnou účinnosťou, čo sa, podľa názoru žalovaného prieči zásadám jasnosti, určitosti a zrozumiteľnosti právneho úkonu. Žalobca vo svojom podaní uvádza, že je potrebné vychádzať z celkovej doby, počas ktorej bolo vozidlo poškodeného z dôvodu jeho opravy v autoservise. S týmto tvrdením sa žalovaný absolútne stotožňuje. Žalovaný do dnešného dňa nerozporoval potrebu priznania náhradného vozidla za čas, kedy muselo byť

vozidlo poškodeného v autoservise z dôvodu opravy. Oprava vozidla bola preukázateľne ukončená dňa 28.2.2024. Ďalšie zotrvanie opraveného vozidla v autoservise už nebolo za účelom jeho opravy a bolo absolútne zbytočné. Tvrdenie žalobcu, že po vystavení faktúry si poškodený nemá možnosť prevziať svoje opravené vozidlo a je nútený používať náhradné vozidlo je zavádzajúce. Poškodenému nič nebráni prevziať si po ukončení opravy svoje vozidlo a užívať ho. Počas celého konania žalobca nepreukázal skutočnosť, ktorá by poškodenému bránil v úhrade faktúry za opravu vozidla a nemohol svoje opravené vozidlo používať. Autoservis vystavuje faktúru na meno a adresu poškodeného, ktorý má možnosť ju zaplatiť, prevziať si z autoservisu opravené vozidlo a riadne ho užívať. Podmienka vydania vozidla až po doručení krycieho listu je svojvôľa autoservisu, ktorá sa navyše prieči zákonu.

V prejednávanej veci žalobca nepreukázal, že by poškodený žiadal o vydanie krycieho listu pred začiatkom opravy, čím by sa poškodený vyhol čakaniu na vydanie krycieho listu po skončení opravy. Žalovaný má právo vykonať šetrenie za účelom zistenia nároku na poskytnutie poistného plnenia, ale táto skutočnosť nie je dôvodom na neúmerne predlžovanie nájmu náhradného vozidla. Žalobca do dnešného dňa nepreukázal nevyhnutnosť a účelnosť nájmu náhradného vozidla počas žalovaným namietanej doby od 29.2.2024 do 12.3.2024. Vzhľadom na skutočnosť, že poškodené motorové vozidlo stálo v autoservise nie z dôvodu jeho nepojazdnosti, ale neochoty poškodeného prevziať si opravené motorové vozidlo, nájom nebol po dni 28.2.2024 účelný a najmä nebol nevyhnutný, pretože motorové vozidlo poškodeného bolo prevádzky schopné a len z jeho vlastnej vôle nechal svoje vozidlo v servise. Žalovaný poukazuje na aktuálny rozsudok Krajského súdu v Žiline, sp.zn. 8Co/136/2024. Odvolací súd zmenil rozhodnutie okresného súdu tak, že žalobu zamietol a skonštatoval, že: „Okresný súd vychádzal zo záveru, že poškodený si nemohol prevziať v deň opravy svoje motorové vozidlo zo servisu, ktorý opravu vykonával a používanie náhradného vozidla po tomto dni bolo nevyhnutné a účelné z dôvodu vzniknutej škody a jej odstránenia na motorovom vozidle poškodeného v súvislosti so škodovou udalosťou. V tomto prípade, podľa názoru odvolacieho súdu, nemožno hovoriť o škode v príčinnej súvislosti so škodovou udalosťou - dopravnou nehodou, pri ktorej došlo k poškodeniu motorového vozidla právneho predchodcu žalobcu. Pokiaľ žalobca poukazoval na to, že autoservis vydal motorové vozidlo poškodenému až po vystavení krycieho listu žalovaným, príčinou vzniku nákladov za nájom motorového vozidla za čas po ukončení opravy nebola škodová udalosť, keďže nebolo preukázané, že v uvedených dňoch po ukončení opravy trval nájom náhradného vozidla z dôvodu nemožnosti poškodeného užívať vlastné motorové vozidlo pre existujúcu škodu, ale pre nevyplatenie odplaty za vykonanú opravu. V konaní pred okresným súdom nebolo zo strany žalobcu tvrdené a ani preukázané, že poškodený nebol spôsobilý vykonať úhradu za realizáciu opravy autoservisu a auto v deň opravy prevziať a odovzdať náhradné vozidlo. Krycí list všeobecne predstavuje iba záväzný prísľub poisťovne, že zaplatí poistné plnenie vo vyhlásenej výške, nepredstavuje však úhradu záväzku, či zmenu v osobe dlžníka.“ V zmysle stanoviska Národnej banky Slovenska „...poškodený má nárok na zapožičanie náhradného vozidla odo dňa poškodenia do ukončenia opravy poškodeného vozidla v súlade s dĺžkou opravy podľa technológie opravy vozidla danej výrobcom konkrétnej značky motorového vozidla a primeraným časovým úsekom na objednanie nevyhnutne potrebných náhradných dielov.“ Z citovaného je nepochybné, že poškodený má nárok na poskytnutie náhradného vozidla po dobu opravy jeho poškodeného motorového vozidla, nie však viac, t.j. nie do doby doručenia krycieho listu zo strany poisťovne. Žalovaný nesúhlasí s názorom žalobcu, že by bolo stanovisko Národnej banky Slovenska, ktoré predložil spolu s odporom voči platobnému rozkazu, pre toto, či iné konanie irelevantné. Stanoviská Národnej banky Slovenska ako orgánu dohľadu nad finančným trhom v Slovenskej republike by mali byť rešpektované a konajúci súd by mal na v nich prezentovaný názor prihliadnuť. Argumentácia žalobcu, že je bežnou obchodnou praxou zadržiavanie vozidla až do doručenia krycieho listu absolútne neobstojí, pretože je v rozpore so zákonom a takéto konanie autoservisov nemôže byť validované ako správne len preto, že tak autoservisy svojvoľne konajú. Bežná obchodná prax nie je nad zákon a nie je možné sa na ňu odvolávať. O to viac, že je so zákonom v rozpore. Žalobca v konaní nepreukázal skutočnosť, že by oprava vozidla nebola reálne skončená v deň vystavenia faktúry autoservisom, resp. že by táto faktúra bola zálohová a vozidlo sa malo opravovať ešte aj po jej vystavení. Na druhej strane žalovaný poukazuje na fakt, že z dátumu vystavenia faktúry možno odvodzovať deň skutočného skončenia opravy, pretože autoservis mal až po skončení opravy vedomosť o cene za prácu a materiál a teda až po skončení opravy mohol faktúru vystaviť. Žalobca vo svojom podaní tvrdí, že poškodený nemá možnosť ovplyvniť dĺžku opravy v autoservise, s čím žalovaný nemôže súhlasiť. Odovzdaním poškodeného vozidla do autoservisu vzniká medzi poškodeným a autoservisom právny vzťah vyplývajúci zo zmluvy o dielo, ktorá bola medzi poškodeným a autoservisom ústne uzatvorená odovzdaním vozidla do opravy, a z ktorej plynú obom stranám práva a povinnosti. Poškodený sa mohol aktívne informovať o priebehu opravy v servise, predpokladanom ukončení opravy či dohodnúť sa so servisom, že požiada žalovaného

o vydanie krycieho listu a nenavyšovať zbytočne náklady na prenájom náhradného vozidla. Práve žalovaný je subjektom, ktorý nemá na priebeh opravy žiaden dosah a skutočnosť, že žalovaný posielala finančné plnenie priamo na účet autoservisu nie je povinnosťou žalovaného, ale len jeho dobrou vôľou, v snahe odbremeniť poškodeného od ďalších povinností vyplývajúcich zo situácie, že mu bolo poškodené motorové vozidlo. Poškodený nevyužil možnosť uhradiť opravu poškodeného motorového vozidla z vlastných finančných prostriedkov, pričom nepreukázal nemožnosť úhrady faktúry z vlastných zdrojov ani nepožiadala o vydanie krycieho listu pred začatím opravy vozidla a preto žalovaný nevidí dôvod, prečo by mal znášať náklady na prenájom náhradného vozidla za dlhší čas než počas ktorého bol prenájom účelný a nevyhnutný. Žalovaný má za to, že poškodený nemohol na žalobcu platne postúpiť pohľadávku za dni nájmu po ukončení opravy, nakoľko táto pohľadávka nevznikla v príčinnej súvislosti so škodou a žalobca ju nemohol od žalovaného platne vymáhať. Poškodený mohol na žalobcu platne postúpiť len pohľadávku týkajúcu sa nájmu náhradného vozidla za čas, kedy bolo vozidlo skutočne opravované, t.j. od 6.2.2024 do 28.2.2024 pretože len v tomto rozsahu sa jednalo o nárok vyplývajúci z PZP. Vzhľadom na vyššie uvedené žalovaný nárok žalobcu v celom rozsahu neuznáva, a preto navrhuje, aby súd žalobu v celom rozsahu zamietol a zaviazal žalobcu na náhradu trov konania.

6. Následne súd vo veci nariadil pojednávanie na 26.11.2025, pričom termín pojednávania zmenil na 24.11.2025 z technických dôvodov na strane súdu. Dňa 10.11.2025 (č.l. 73) doručil žalovaný ospravedlnenie neúčasti na pojednávaní a súhlas s prejednaním veci v jeho neprítomnosti.

7 Na pojednávaní dňa 24.11.2024 súd vec prejednal a rozhodol v neprítomnosti strán sporu, za účasti právnej zástupkyne žalobcu. Právna zástupkyňa žalobcu uviedla, že na podanej žalobe zotrúva, poukázala na písomné vyjadrenia a nad ich rámec konštatovala, že poškodený, nájom náhradného vozidla ukončil bezodkladne nasledujúci pracovný deň, po doručení krycieho listu, pričom, ako sme už uviedli, nie je od poškodeného spravodlivo možné žiadať, aby mal svoje pracovné a osobné povinnosti zosúladené tak, aby ihneď v momente doručenia krycieho listu vedel ísť prevziať svoje opravené vozidlo. Taktiež v tomto smere by som poukazovala na aktuálny rozsudok KS BA o dňa 30.09.2025, sp. značka 3Co/41/2025 v zmysle, kde KS konštatoval, že pokiaľ k prevzatíu motorového vozidla z autoservisu došlo bezprostredne v deň nasledujúci po doručení krycieho listu, nemožno konštatovať, že si poškodený motorové vozidlo nevyzdvihol včas a že náklady prenájmu náhradného vozidla za tento deň sú bez ďalšieho neúčelné. Na výzvu súdu odstránila rozpor v dátume, od kedy žalobca požaduje úrok z omeškania, nakoľko v tlačive žaloby v časti D je dátum 26.6.2025 (reálne deň po doručení žaloby súdu), pričom z obsahu žaloby vyplýva omeškanie od 26.6.2024. Právna zástupkyňa žalobcu uviedla, že ide zrejme o chybu v písaní a správy dátum má byť 26.6.2024.

8. Súd vykonal dokazovanie oboznámením s listinnými dôkazmi nachádzajúcimi sa v spise, vec posúdil bol nižšie citovaných zákonných ustanovení:

9. Podľa článku 8 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“) strany sporu sú povinné označiť skutkové tvrdenia dôležité pre rozhodnutie vo veci a podprieť svoje tvrdenia dôkazmi, a to v súlade s princípom hospodárnosti a podľa pokynov súdu.

10. Podľa § 13 CSP na konanie v prvej inštancii je miestne príslušný všeobecný súd žalovaného, ak nie je ustanovené inak.

11. Podľa § 19 písm. b) CSP popri všeobecnom súde žalovaného je na konanie miestne príslušný aj súd, v ktorého obvode nastala skutočnosť, ktorá zakladá právo na náhradu škody.

12. Podľa § 41 CSP súd skúma miestnu príslušnosť iba na námietku žalovaného uplatnenú najneskôr pri prvom procesnom úkone, ktorý mu patrí; výlučnú miestnu príslušnosť skúma aj bez námietky na začiatku konania.

13. Podľa § 42 CSP ak je námietka miestnej nepríslušnosti nedôvodná alebo ak nie je uplatnená včas, súd na ňu neprihliadne a spor prejedná a rozhodne. Neprihliadnutie na námietku súd odôvodní v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

14. Podľa § 4 ods. 1, 2 zákona č. 381/2001 Z.z. o povinnom zmluvnom poistení zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla:

(1) Poistenie zodpovednosti sa vzťahuje na každého, kto zodpovedá za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla uvedeného v poisťovnej zmluve.

(2) Poistený má z poistenia zodpovednosti právo, aby poisťovateľ za neho nahradil poškodenému uplatnené preukázané nároky na náhradu

a) škody na zdraví a nákladov pri usmrtení,

b) škody vzniknutej poškodením, zničením, odcudzením alebo stratou vecí,

c) účelne vynaložených nákladov spojených s právnym zastúpením pri uplatňovaní nárokov podľa písmen a), b) a d), ak poisťovateľ nespĺnil povinnosti uvedené v § 11 ods. 6 písm. a) alebo písm. b) alebo poisťovateľ neoprávnene odmietol poskytnúť poistné plnenie, alebo neoprávnene krátil poskytnuté poistné plnenie,

d) ušlého zisku.

15. Podľa § 11 ods. 6 zákona č. 381/2001 Z.z. o povinnom zmluvnom poistení zodpovednosti za škodu spôsobenú motorovým vozidlo: Poisťovateľ je povinný bez zbytočného odkladu začať prešetrovanie potrebné na zistenie rozsahu jeho povinnosti poskytnúť poistné plnenie a do troch mesiacov odo dňa oznámenia poškodeného o škodovej udalosti

a) skončiť prešetrovanie potrebné na zistenie rozsahu jeho povinnosti poskytnúť poistné plnenie a oznámiť poškodenému výšku poistného plnenia, ak bol rozsah povinnosti poisťovateľa poskytnúť poistné plnenie a nárok na náhradu škody preukázaný,

b) poskytnúť poškodenému písomné vysvetlenie dôvodov, pre ktoré odmietol poskytnúť alebo pre ktoré znížil poistné plnenie alebo poskytnúť poškodenému písomné vysvetlenie k tým uplatneným nárokom na náhradu škody, v ktorých nebol v ustanovenej lehote preukázaný rozsah povinnosti poisťovateľa poskytnúť poistné plnenie a výška poistného plnenia; písomné vysvetlenie sa považuje za doručené dňom, keď ho poškodený prevzal, odmietol prevziať, alebo dňom, keď ho pošta vrátila ako nedoručené.

16. Podľa § 11 ods. 8 zákona č. 381/2001 Z.z. ak poisťovateľ nespĺní povinnosť podľa odseku 6, je povinný zaplatiť poškodenému úroky z omeškania podľa osobitného predpisu. /ustanovenie odkazuje na § 517 ods.2 Občianskeho zákonníka/.

17. Podľa § 15 ods. 1 zákona č. 381/2001 Z.z. náhradu škody uhradza poisťovateľ poškodenému. Poškodený je oprávnený uplatniť svoj nárok na náhradu škody priamo proti poisťovateľovi a je povinný tento nárok preukázať.

18. Podľa § 442 ods. 1 zákona č. 40/1964 Občianskeho zákonníka (ďalej iba „OZ“) uhradza sa skutočná škoda a to, čo poškodenému ušlo (ušlý zisk).

19. Podľa ust. § 517 ods. 1 zákon č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka (ďalej len "OZ") dlžník, ktorý svoj dlh riadne a včas nespĺní, je v omeškaní. Ak ho nespĺní ani v dodatočnej primeranej lehote poskytnutej mu veriteľom, má veriteľ právo od zmluvy odstúpiť; ak ide o deliteľné plnenie, môže sa odstúpenie veriteľa za týchto podmienok týkať aj len jednotlivých plnení.

20. Podľa ust. § 517 ods. 2 OZ ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

21. Z vykonaného dokazovania mal súd za nesporné, že dňa 06.02.2024 došlo pri Žiline k dopravnej nehode, pri ktorej bola spôsobená škoda na motorovom vozidle, ktorého držiteľom v čase dopravnej nehody bol A. B., nar. X.X.XXXX, bytom C. XX, XXXX D.. K vzniku škody došlo prevádzkou motorového vozidla povinne zmluvne poisteného u žalovaného. Rovnako nesporné bolo, že v dôsledku dopravnej nehody bol poškodený nútený za účelom zabezpečenia svojich potrieb z dôvodu poškodenia jeho motorového vozidla, zapožičať si vozidlo u žalobcu, a to vozidlo značky BMW X3, EČV: E.. Uvedené vyplýva zo zmluvy o nájme č. 169/2024 zo dňa 6.2.2024 (č.l. 7), v zmysle ktorej žalovaný poskytol poškodenému – A. B., vyššie uvedené vozidlo od 6.2.2024 do 12.3.2024 za zmluvné nájomné 121,- Eur (denné nájomné 165,- Eur) spolu s poplatkom za prístavenie a odobratie vozidla v sume 50,- Eur. Poškodený mal vypožičané vozidlo 36 dní, t.j. od 6.2.2024 do 12.3.2024.

22. Za nájom vozidla žalobca vyúčtoval žalovanému faktúrou č. 029620244 (č.l. 9) zo dňa 12.3.2024, splatnou dňa 27.3.2024 na sumu 4.405,86 EUR. Uvedená suma je fakturovaná za obdobie od 6.2.2024 do 12.3.2024, t.j. 36 dní, pričom výška denného nájomného predstavovala 121,- EUR. V sume 4.405,86 EUR je zahrnutý aj jednorazový poplatok za pristavenie, prevzatie a čistenie náhradného vozidla vo výške 50,- EUR. Uvedené skutkové okolnosti boli nesporné podľa § 151 ods. 1 CSP, pričom zároveň v konaní neexistovala dôvodná pochybnosť o ich pravdivosti, v nadväznosti na čo súd z týchto vychádzal v súlade s úpravou § 186 ods. 2 veta prvá CSP.

23. Poškodený následne postúpil svoju pohľadávku voči žalovanému na žalobcu, a to Zmluvou o postúpení pohľadávky zo dňa 12.3.2024. Táto skutočnosť vyplýva zo zmluvy o postúpení pohľadávky (č.l. 9 rub) a z oznámenia o postúpení pohľadávky zo dňa 12.3.2024 adresovanej žalovanému (č.l. 10 rub).

24. Žalobca žalovaného listom zo dňa 12.3.2024 (č.l. 11) vyzval na náhradu škody z postúpenej pohľadávky. Dňa 10.6.2024 (č.l. 12) žalovaný oznámil žalobcovi, že dňa 10.6.2024 došlo k ukončeniu šetrenia poisťnej udalosti, na základe ktorého predkladá výpočet výšky plnenia. Priznaná je primeraná doba nájmu náhradného vozidla vo výške 2.550,75 Eur, bez uvedenia dôvodu krátenia poisťného plnenia. Z obsahu tiež vyplýva, že ide o plnenie z poisťnej udalosti číslo: 9535329081, pričom titulom bola faktúra na prenájom náhradného vozidla č. 02962024 vo výške 4.405,86 Eur, nepriznané náklady sú 1.855,11 eur, priznané náklady 2.550,75 Eur. Z oznámenia tiež vyplýva číslo poisťnej udalosti 9535329081. Z detailu pohybu zo dňa 12.6.2024 vyplýva vyplatenie sumy 2.550,75 Eur na účet žalobcu (č.l. 13).

25. Z faktúry za opravu poškodeného vozidla zo dňa 28.2.2024, splatnej 13.3.2024 (č.l. 24) vyplýva, že poškodenému bola vystavená faktúra za opravu vozidla podľa obhliadky poisťovne PU: 9572384775, a to v sume 13.422,59 Eur. Z oznámenia žalovaného o poisťnom plnení zo dňa 11.3.2024 (č.l. 14) mal súd za preukázané, že žalovaný ukončil šetrenie poisťnej udalosti (č. 9572384775) dňa 11.3.2024 a vyplatil priznané poisťné plnenie v sume 13.422,59 Eur.

26. Z čestného prehlásenia poškodeného (č.l. 8) vyplýva, že po dobu opravy jeho poškodeného vozidla, nemal k dispozícii iné motorové vozidlo a nemal finančné prostriedky na vyplatenie opravy poškodeného vozidla. Zároveň uviedol, že jeho motorové vozidlo bolo v servise od 6.2.2024 do 12.3.2024 z dôvodu, že po poisťnej udalosti zo dňa 6.2.2024 bola potrebná jeho oprava. Vozidlo bolo v servise do reálnej možnosti ho vyzdvihnúť.

27. Súd prednostne konštatuje, že vo veci je daná vecná legitímácia strán sporu. Žalobca nadobudol pohľadávku voči žalovanému od poškodeného, titulom zmluvy o postúpení pohľadávky zo dňa 12.3.2024. Žalovaný je poisťovňa škodcu, ktorá je povinná plniť titulom zmluvného záväzku – povinného zmluvného poistenia medzi poisťníkom a poisťovňou. Uvedené bolo nesporné. Medzi stranami bola sporná doba nájmu náhradného vozidla, nakoľko žalobca si v konaní uplatnil nárok na dobu nájmu od 6.2.2024 do 12.3.2024 v zmysle zmluvy o nájme, no žalovaný ako dôvodnú uznal iba dobu 23 dní, t.j. od 6.2.2024 do 28.2.2024, t.j. do vystavenia faktúry za opravu poškodeného vozidla. Výška denného nájomného nebola sporná, nakoľko túto žalovaný nenamietal a denné nájomné priznal v sume 121,- Eur, no iba za 23 dní nájmu náhradného vozidla. Nesporný bol aj poplatok za pristavenie a prevzatie vozidla v sume 50,- Eur a vyplatenie sumy 2.550,75 Eur, čo vyplýva z detailu platby.

28. Vo vzťahu k spornej dĺžke doby nájmu súd konštatuje, že žalovaný tvrdil, že poškodenému nič nebránilo uhradiť faktúru za opravu svojho vozidla dňa 28.2.2024, pričom tak neučinil, aj keď mu v tom nič nebránilo. Rovnako nepoprel, že krycí list bol vystavený autoservisu dňa 11.3.2024, t.j. v zmysle oznámenia o poisťnom plnení (č.l. 14). Súd v tomto bode zdôrazňuje, že nie je povinnosťou poškodeného uhrádzať faktúru za opravu vozidla, keď ide o povinnosť poisťovne. Je zrejmé, že po oprave vozidla servis neupovedomuje priamo poškodeného, ale faktúru predkladá poisťovní. V danej veci je nesporné, že poškodený dal svoje motorové vozidlo opraviť v autorizovanom autoservise, s ktorým žalovaný spolupracuje. Rovnako je nesporné, že po škodovej udalosti dňa 6.2.2024 si dal opraviť vozidlo uvedeným dňom, pričom z faktúry za opravu vozidla je zrejmé, že škoda na vozidle poškodeného bola rozsiahla a zároveň cena opravy vozidla bola vysoká, t.j. presahujúca 13.000,- Eur. Súd konštatuje, že nie je povinnosťou poškodeného zabezpečovať si tak vysokú finančnú čiastku na úhradu opravy svojho vozidla, keď škodu reálne nespôsobil, zaviniť ju poisťnec žalovaného a žalovaný ako poisťovňa

má povinnosť mu škodu uhradiť. Irelevantné je tiež tvrdenie, že je dobrou vôľou žalovaného ako poisťovne preplácať škodu priamo autoservisu. Z potvrdenia o bežnej obchodnej praxi vyplýva, že je štandardným postupom, že o úhrade škody komunikuje autorizovaný (t.j. žalovaným schválený) autoservis a poisťovňa, t.j. žalovaný. Tieto skutočnosti žalovaný nepoprel a z postupu žalovaného ako poisťovne je uvedené zrejme (vyplýva z oznámenia o poistnom plnení ako aj z faktúry). Pokiaľ teda žalovaný – poisťovňa tvrdil, že jeho dobrou vôľou je uhrádzať poistné plnenie priamo autoservisu, súd uvádza, že jednak takúto prax nastavili práve poisťovne. Žalovanému nič nebránilo postupovať podľa § 15 ods. 1 zákona č. 381/2001 Z.z. a uhradiť poistné plnenie priamo poškodenému, no v takom prípade by bol nájom náhradného vozidla dôvodný až do času vyplatenia týchto finančných prostriedkov na účet poškodeného, čo reálne môže predstavovať aj dlhšie obdobie oproti aktuálnemu postupu, keď sa servisu vystaví krycí list a až následne (s rozdielom 1-2 dní) sa vyplatí aj skutočné poistné plnenie. Okrem toho, súd poukazuje na faktúru autoservisu, v ktorej sa vyslovene uvádza, že fakturuje opravu vozidla podľa obhliadky poisťovne. Je teda zrejme, že rozsah opráv a výška škody museli byť žalovanému známe, no napriek vyhotoveniu faktúry dňa 28.2.2024, reálne vystavil krycí list až pred termínom splatnosti faktúry, t.j. 11.3.2024. Následne ďalší deň si poškodený svoje opravené vozidlo mohol prevziať a ukončiť dobu nájmu náhradného vozidla. Súd zdôrazňuje, že potreba nájmu náhradného vozidla vznikla v dôsledku škodovej udalosti zapríčinennej poistencom žalovaného. Zároveň aj tieto náklady musia byť nutne a účelne vynaložené. Súd má za to, že v prejednávanej veci boli náklady vynaložené aj nutne, aj účelne, nakoľko boli vynaložené počas vykonávania opravy poškodeného vozidla a boli vynaložené vo výške určenej v zmysle cenníka prenajímateľa náhradného vozidla za obdobné vozidlo. K ukončeniu doby nájmu súd poukazuje na rozhodovaciu prax súdov vyšších inštancií, a predovšetkým Ústavného súdu SR, ktorý v náleze sp. zn. III. ÚS 602/2022 publikovanom v zbierke náleзов a uznesení ústavného súdu pod č. 30/2023, konštatoval: „Účelom nároku poškodeného na užívanie náhradného motorového vozidla je eliminácia škodlivého následku spôsobenej dopravnej nehody, ktorá zasahuje do bežného života poškodeného, a to až do momentu, keď môže opätovne užívať svoje vlastné motorové vozidlo. V prípade čiastočnej škody účelnosť nákladov spojených s užívaním náhradného vozidla zaniká momentom, keď došlo k ukončeniu opravy havarovaného vozidla, teda de facto vtedy, keď sa opravené vozidlo dostane do dispozičnej sféry poškodeného na ďalšie používanie. V prípade totálnej škody možno za relevantnú považovať dobu od zapožičania náhradného vozidla do momentu oznámenia poisťovne o ukončení likvidácie škodovej udalosti [a o výške poistného plnenia podľa § 11 ods. 6 písm. a) zákona č. 381/2001 Z. z. o povinnom zmluvnom poistení zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov, resp. poukázania finančných prostriedkov], keď kontinuálne pretrváva potreba používania náhradného motorového vozidla a s tým spojené primerané náklady. Za oznámenie o ukončení šetrenia škodovej udalosti nie je možné považovať predbežné oznámenie poisťovne o rozsahu poškodenia vozidla, t. j. oznámenie o spôsobe, akým bude poisťovňa ďalej pri šetrení škodovej udalosti postupovať. Dôležitým kritériom pre posúdenie primeranosti a účelnosti užívania náhradného vozidla môže v okolnostiach prípadu byť doručenie oznámenia o ukončení likvidácie (ukončenie šetrenia) škodovej udalosti a poukaz finančných prostriedkov, keď poškodený (až) ich prijatím získa možnosť využívať hodnotu, ktorú pred škodovou udalosťou plnohodnotne realizoval využívaním poškodeného vozidla.“ Ďalej súd poukazuje na nález Ústavného súdu SR sp.zn. III. ÚS 322/2025, v zmysle ktorého nemožno požadovať od žalobcu, aby preukazoval skutočnosti odôvodňujúce účelnosť trvania nájmu náhradného vozidla, nakoľko tento účelnosť preukázal tým, že vozidlo prevzal zo servisu v danej veci dokonca po vystavení krycieho listu poisťovňou – žalovaným. K obdobným záverom dospel Ústavný súd SR aj v Náleзоch sp.zn. III. ÚS 602/2024, III. ÚS 476/2024, t.j. rozhodovacia prax ústavného súdu je v obdobných veciach konzistentná. V uvedených sporoch ústavný súd opakovane konštatoval, že práve dátum oznámenia ukončenia šetrenia poisťovne a priznania poistného plnenia predstavuje ústavne akceptovateľnú časovú limitáciu na účely primeranej náhrady škody a jej poistnoprávnemu ekvivalentu (III. ÚS 476/2024). Za takýchto okolnosti je nutné uviesť, že žalovaný neunesol dôkazné bremeno vo vzťahu ku kráteniu doby nájmu náhradného vozidla. K jednému dňu, ktorý tvorí rozdiel medzi vystavením krycieho listu poisťovňou (11.3.2024) a dňom prevzatia vozidla poškodeným (12.3.2024) súd uvádza, že poškodený si vozidlo prevzal nasledujúci deň a bezodkladne ukončil nájom náhradného vozidla. V tomto bode súd zdôrazňuje, že pokiaľ k prevzatiu motorového vozidla z autoservisu došlo bezprostredne v deň nasledujúci po doručení krycieho listu, nemožno konštatovať, že si poškodený motorové vozidlo nevyzdvihol včas a že náklady prenájmu náhradného vozidla za tento deň sú bez ďalšieho neúčelné. Deň na realizáciu prevzatia vozidla z autoservisu a ukončenie nájmu náhradného vozidla sú podľa názoru súdu opodstatnené, nakoľko na realizáciu týchto úkonov je potrebný čas, jednak na dostavenie sa do

autoservisu (napr. z väčšej vzdialenosti) a tiež na odovzdanie náhradného vozidla. Aj tento posledný deň, t.j. 12.3.2024 bol podľa názoru súdu nájom náhradného vozidla dôvodný.

29. Pri zohľadnení nespornej skutočnosti vyplatenia poistného plnenia žalovaným v sume 2.550,75 Eur je potom žalobcom v tomto konaní uplatnená pohľadávka vo výške 1.855,11 Eur uplatnená dôvodne (celková uplatnená suma za dobu nájmu 4.405,86 Eur - priznaná suma 2.550,75 Eur = žalovaná istina 1.855,11 Eur), a toto právo bolo žalobcovi ako subjektu aktívne vecne legitimovanému priznané ako právo na náhradu škody podľa § 15 ods. 1 v spojení s § 4 ods. 1, 2 zák. č. 381/2001 Z.z. a podľa všeobecných hmotno-právnych ustanovení vyplývajúcich z úpravy § 442 ods. 1 Občianskeho zákonníka, na základe skonštatovania súdu vychádzajúceho z výsledkov vykonaného dokazovania vyhodnotených podľa § 191 CSP.

30. Žalobca si uplatnil úroky z omeškania od nasledujúceho dňa po uplynutí lehoty na poskytnutie poistného plnenia, t.j. od 26.6.2024, keďže poistné šetrenie bolo ukončené dňa 10.6.2024, týmto dňom začala plynúť 15-dňová lehota na poskytnutie plnenia, ktorá uplynula 25.6.2024. So splnením záväzku zaplatiť žalobcovi náhradu škody je tak žalovaný podľa názoru žalobcu v omeškaní od nasledujúceho dňa. Výška úroku z omeškania 9,25 % ročne je súdu známa z jeho činnosti, a tak súd žalovaného zaviazal okrem zaplatenia istiny 1.855,11 Eur aj na úhradu zákonného úroku z omeškania vo výške 9,25 % ročne z tejto sumy od 6.2.2025 do zaplatenia. Vo vzťahu k nároku na zákonný úrok z omeškania sa súd stotožňuje s právnym názorom žalobcu, ktorý poukázal na ustálenú rozhodovaciu prax a zjednotenie právneho názoru Ústavným súdom SR v rozhodnutí II ÚS 214/2020 a II. ÚS 215/2020, ako aj v neskorších rozhodnutiach Najvyššieho súdu SR sp.zn. 1Cdo/225/2021 a sp.zn. 3Obdo/27/2021.

31. Podľa § 262 ods. 1 CSP, o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

32. Podľa § 255 ods. 1 CSP, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

33. Súd o nároku na náhradu trov konania rozhodol podľa § 255 ods. 1 Civilného sporového poriadku, teda podľa zásady úspešnosti žalobcu v konaní. Nakoľko súd žalobe v celom rozsahu vyhovel, žalobcovi ako úspešnej strane sporu priznal proti žalovanému právo na náhradu trov konania v rozsahu 100 %.

Poučenie:

46C/73/2025

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresnom súde Žilina.

Podľa ustanovenia § 125 ods. 1 CSP odvolanie možno urobiť písomne, a to v listinnej podobe alebo v elektronickej podobe.

Podľa ustanovenia § 125 ods. 2 CSP podanie vo veci samej urobené v elektronickej podobe bez autorizácie podľa osobitného predpisu treba dodatočne doručiť v listinnej podobe alebo v elektronickej podobe autorizované podľa osobitného predpisu; ak sa dodatočne nedoručí súdu do desiatich dní, na podanie sa neprihliada. Súd na dodatočné doručenie podania nevyzýva.

Podľa ustanovenia § 125 ods. 3 CSP odvolanie urobené v listinnej podobe treba predložiť v potrebnom počte rovnopisov s prílohami tak, aby sa jeden rovnopis s prílohami mohol založiť do súdneho spisu a aby každý ďalší subjekt dostal jeden rovnopis s prílohami. Ak sa nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie podania na trovy toho, kto podanie urobil.

Podľa ustanovenia § 363 CSP v odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania (t.j. ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpis) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Podľa ustanovenia § 365 ods. 1 CSP odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa ustanovenia § 365 ods. 2 CSP odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Podľa ustanovenia § 366 CSP prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona (zákon č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti v znení neskorších predpisov); ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí, návrh na súdny výkon rozhodnutia